

Beleidskompasformulier voor internetconsultatie

Instructie voor gebruik:

Dit is het formulier voor de beantwoording van de Beleidskompasvragen ten behoeve van internetconsultatie. Per 29 maart 2023 worden bij nieuwe internetconsultaties de antwoorden op de vragen van het Beleidskompas gepubliceerd. Let op dat dit formulier op enkele punten afwijkt van het reguliere Beleidskompasformulier, aangezien dit formulier terugblikkt op de stappen voorafgaand aan de consultatie.

Alle tekstvakken in het formulier dienen te worden ingevuld en vragen mogen niet worden verwijderd. Indien het voorstel een technische wijziging betreft of om een andere reden beleidsarm is, kan bij de vragen die niet van toepassing zijn worden volstaan met het invullen van "n.v.t."

Verwijder de cursief gedrukte tekst na beantwoording van de vragen.

Titel:

(Vul hier de publicatietitel van de internetconsultatie in)

Regeling gemeentelijke instrumenten warmtetransitie

∞ Wie zijn belanghebbenden en waarom?

[Toelichting](#)

Hulpvragen

- Wie zijn direct of indirect belanghebbenden bij het betreffende vraagstuk?

Gemeenten zijn direct belanghebbende. Zij hebben de regie bij de wijkgerichte verduurzaming van de gebouwde omgeving. Gemeenten krijgen na inwerkingtreding van de Wet gemeentelijke instrumenten warmtetransitie (Wgiw), het Besluit gemeentelijke instrumenten warmtetransitie (Bgiw) en deze regeling de bevoegdheid om – onder voorwaarden – wijken aan te wijzen in hun omgevingsplan die op termijn verplicht van het aardgas afgaan en van alternatieve duurzame warmte te voorzien. In het Bgiw zijn in het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) verschillende instructieregels opgenomen voor gemeenten, onder andere met betrekking tot de betaalbaarheid van de gebiedsgerichte warmtetransitie voor eigenaar-bewoners en huurders. Met deze regeling worden onder andere deze instructieregels nader uitgewerkt in meet- en rekenvoorschriften in de Omgevingsregeling. Daarnaast wordt een van de uitzonderingen op een redelijke termijn van ten minste acht jaar uitgewerkt in deze regeling. Daarnaast raakt de wijkgerichte verduurzaming van de gebouwde omgeving de betreffende gebouweigenaren - waaronder van woningen en maatschappelijk of commercieel vastgoed, bedrijven en bewoners. Ook de inzet van beheerders van de energie-infrastructuur – waar onder netbeheerders en warmtebedrijven – is noodzakelijk om de warmtetransitie te laten slagen.

- Wie beschikken er over relevante kennis over en ervaring met het vraagstuk?

Gemeenten zijn vanaf 2019, toen het Klimaatakkoord werd gesloten, aan de slag gegaan met de wijkgerichte verduurzaming van de gebouwde omgeving en hebben hier al veel ervaring in opgedaan, onder andere via het Programma Aardgasvrije Wijken (PAW). Vrijwel alle gemeenten hebben in uiterlijk 2021 een transitievisie warmte opgesteld, die in 2027 moet worden geactualiseerd als warmteprogramma. Het Nationaal Programma Lokale Warmtetransitie (NPLW) heeft gemeenten hiervoor een ondersteuningsaanbod gedaan. Veel gemeenten doen hier aan mee. Daarnaast zijn er verschillende warmtenetten aangelegd (zowel in bestaande bouw als nieuwbouw), maar dan zonder de inzet van de aanwijsbevoegdheid. Gemeenten en warmtebedrijven hebben hier dus ook al kennis en ervaring bij opgedaan en worden wederom ondersteund door het NPLW op dit gebied. Tot slot leert de ervaring dat er ook verschillende adviesbureaus bij de planfase worden ingeschakeld. Zowel voor ondersteuning voor de financiële haalbaarheid als voor het organiseren van participatie en draagvlak.

- Op welke wijze zijn belanghebbenden tot nu toe in de verschillende fasen van het beleidstraject betrokken?

De verschillende belanghebbende zijn betrokken geweest bij de totstandkoming van de Wgiw en het Bgiw, o.a. via de (internet)consultatie. Daarbij zijn er met betrekking tot de totstandkoming van de instructieregels betaalbaarheid voor eindgebruikers gesprekken gevoerd met de VNG, Vereniging Eigen Huis, de Woonbond, het NIBUD en Aedes. In de aanloop naar de uitwerking van de meet- en rekenregels is ook veelvuldig met de VNG samengewerkt, bijvoorbeeld bij het opstellen van de Handreiking betaalbaarheid en de opdracht voor het Onderzoek naar potentiële kaders voor betaalbaarheid van de warmtetransitie. Ook wordt in opdracht van de VNG in overleg met en met betrokkenheid van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, parallel aan de consultatie een onderzoek naar de uitvoerbaarheid van meet- en rekenvoorschriften uitgevoerd.

Het staat eenieder open om via deze internetconsultatie op deze regeling te reageren. Daarnaast krijgen medeoverheden ook de gelegenheid om op de regeling te reageren.

1. Wat is het probleem?

[Toelichting](#)

Hulpvragen

a) Wat is het probleem?

Het achterliggende probleem van de Wet gemeentelijke instrumenten warmtetransitie (Wgiw) is dat het klimaat verandert. Het wordt steeds warmer op aarde. Als gevolg nemen de risico's toe op overstromingen, infectieziekten, verlies van biodiversiteit en verstoring van de drinkwatervoorziening. Hierdoor bestaat het gevaar tot een minder leefbaar land voor de toekomstige generaties.

In het Klimaatakkoord van Parijs is afgesproken dat er getracht wordt de opwarming van de aarde tot maximaal 2 graden Celsius te beperken, waarbij het streven is om uit te komen op 1,5 graden Celsius. Hiervoor moet de afhankelijkheid van fossiele brandstoffen worden teruggedrongen, waaronder het aardgasverbruik in de gebouwde omgeving. In de gebouwde omgeving wordt nu het overgrote deel van de gebouwen nog door middel van aardgas verwarmd. Dit moet veranderen om de internationale klimaatdoelen waaraan Nederland zich gecommitteerd heeft te behalen, maar ook om het comfort en binnenklimaat in de gebouwen te verbeteren en energiearmoede tegen te gaan. Dit betekent de duurzame transformatie van meer dan 7,5 miljoen woningen en 1 miljoen andere gebouwen tot 2050. Dit gebeurt onder andere via een collectief spoor waarbij onder regie van gemeenten wijken, buurten of dorpen stapsgewijs of in één keer vergaand worden verduurzaamd en/of aardgasvrij worden gemaakt. Door wijk voor wijk aan de slag te gaan, kunnen gemeenten samen met bewoners en gebouweigenaren een zorgvuldig proces doorlopen waarin een afweging wordt gemaakt over wat per wijk het beste warmtealternatief is en wanneer woningen en gebouwen niet langer met aardgas worden verwarmd.

In de proeftuinen voor aardgasvrije wijken van het Programma Aardgasvrije Wijken wordt sinds 2019 ervaring opgedaan met het verduurzamen van wijken. Daaruit komt onder andere naar voren dat wettelijke bevoegdheden voor gemeenten een belangrijke, maar nog ontbrekende schakel zijn om tot een haalbare en betaalbare transitie te komen. Uit de proeftuinen blijkt namelijk dat een aanpak op basis van alleen vrijwilligheid niet toereikend is. Het gasnet moet dan in stand worden gehouden voor enkele achterblijvers. Indien een gasnet in stand zou worden gehouden voor enkele gebruikers die niet van het aardgas af willen, terwijl er een redelijk alternatief beschikbaar is, leidt dat tot hogere kosten voor de samenleving als geheel, en bovendien tot inefficiënt ruimtegebruik in de ondergrond.

b) Wat zijn de oorzaken van het probleem?

De grootste aanjager van klimaatverandering is het broeikaseffect. Sommige gassen in de atmosfeer werken zoals het glas van een broeikas: ze houden de warmte van de zon vast, die daardoor niet meer de ruimte in kan, en daardoor warmt de aarde op. Het gebruik van fossiele brandstoffen, grootschalige houtkap en de veeteelt hebben steeds meer invloed op het klimaat en de temperatuur van de aarde. Hierdoor komen enorme hoeveelheden broeikasgassen in de atmosfeer, wat het broeikaseffect versterkt en de opwarming van de aarde versnelt. Veel van deze broeikasgassen komen in de natuur voor, maar door toedoen van de mens nemen de concentraties in de atmosfeer toe.

c) Wat is de omvang van het probleem?

In 2023 was de concentratie van CO₂ in de atmosfeer al 51 % hoger dan vóór het industriële tijdperk (voor 1750). Sinds het einde van de 19e eeuw is de aarde met 1,1 graad Celsius opgewarmd. In Nederland zelfs met 2,3 graden. De gevolgen zijn hiervan zijn steeds zichtbaarder en merkbaarder. Zo zal de zeespiegel stijgen en zal de kans op extreem weer alleen maar toenemen.

d) Wat is het huidige beleid en wat heeft de evaluatie opgeleverd?

De overheid wil klimaatverandering beperken door de uitstoot van broeikasgassen te verminderen (klimaatmitigatie). Dit gebeurt op nationaal niveau en samen met andere landen. Er zijn hiertoe Europese en wereldwijde afspraken gemaakt. In 2030 wil Nederland volgens de Nederlandse klimaatwet 55% minder broeikasgassen uitstoten vergeleken met 1990. En in 2050 moet Nederland klimaatneutraal zijn. De broeikasgassen die Nederland in 2050 nog uitstoot, worden gecompenseerd met koolstofverwijdering. Hierdoor is er netto geen uitstoot meer.

Het Planbureau voor de Leefomgeving (PBL) bevestigt met de jaarlijkse KEV wederom dat de uitstootvermindering die de regering voor het tussenjaar 2030 als streefdoel heeft een enorme opgave blijkt. De vorige KEV uit 2024 liet zien dat de broeikasgasuitstoot in Nederland naar verwachting daalt met 45-52% in 2030 ten opzichte van 1990. Het doel was om het 2030 doel van 55% CO₂-reductie in 2030 binnen bereik te brengen. Het PBL verwacht in de KEV 2025 een CO₂-reductie van 46,8-54,5% in 2030.

De gebouwde omgeving is een van de sectoren (naast industrie, mobiliteit, elektriciteit en landbouw) waarin de CO₂-uitstoot moet worden beperkt. Er zijn hiertoe al verschillende maatregelen genomen waaronder verschillende subsidiemaatregelen voor verschillende doelgroepen (Investeringssubsidie Duurzame Energie (ISDE), de regeling Duurzaam Maatschappelijk Vastgoed (DuMaVa), Subsidie Aardgasvrije Huurwoningen (SAH), etc.) en financieringsmogelijkheden via het Warmtefonds. Steeds meer gebouweigenaren verduurzamen hun woning of gebouw om de energiekosten te beperken of halen hun gebouw zelfstandig van het aardgas af. Dit gebeurt allemaal in het zogenoemde individuele verduurzamingsspoor.

De transitie in de gebouwde omgeving loopt echter ook langs een collectief spoor waarbij onder regie van gemeenten een wijk stapsgewijs of in één keer vergaand wordt verduurzaamd. Door wijk voor wijk aan de slag te gaan, kunnen gemeenten samen met bewoners en gebouweigenaren een zorgvuldig proces doorlopen waarin een afweging wordt gemaakt over wat per wijk het beste warmtealternatief is en wanneer woningen en gebouwen niet langer met aardgas worden verwarmd. Dit collectieve spoor verloopt traag. Daarnaast is in de proeftuinen voor aardgasvrije wijken van het Programma Aardgasvrije Wijken sinds 2019 ervaring opgedaan met het collectief verduurzamen van wijken. Daaruit komt onder andere naar voren dat wettelijke bevoegdheden voor gemeenten een belangrijke, maar nog ontbrekende schakel zijn om tot een betaalbare transitie te komen. Uit de proeftuinen blijkt namelijk dat een aanpak op basis van alleen vrijwilligheid niet toereikend is. Proeftuingemeenten geven aan dat zij dit nodig achten om te kunnen sturen op de borging van publieke belangen en om hoge kosten voor de samenleving te voorkomen.

- e) Wat gebeurt er als de overheid niets doet (Nuloptie)? Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

Als de uitstoot van broeikasgassen niet vermindert, kan de zeespiegel voor de Nederlandse kust rond het jaar 2100 met 1,2 meter stijgen. Of zelfs richting 2 meter, als het smelten sneller blijkt te gaan. In het jaar 2300 kan het verschil tussen 'niets doen' en 'klimaatopwarming tot 1,5 graad beperken' vele meters verschil maken. Nederland is extra kwetsbaar omdat een groot deel van Nederland onder de zeespiegel ligt. Daarnaast zullen verschillende planten en dieren uitsterven en is er grotere kans op schade door extreem weer. Nederland is in het bijzonder kwetsbaar voor overstromingen vanwege onze ligging onder de zeespiegel en er veel rivieren door Nederland stromen. Tot slot, zullen er gezondheidsproblemen optreden en de kans op infectieziekten toenemen door luchtvervuiling en de verandering in temperatuur.

Zonder de aanwijsbevoegdheid zal de collectieve wijkgerichte verduurzaming van de gebouwde omgeving zeer beperkt van de grond komen en zal er een dubbele infrastructuur in stand gehouden moeten worden met als gevolg dubbele kosten en een duurdere energietransitie.

2. Wat is het beoogde doel?

[Toelichting](#)

Hulpvragen

a) Wat zijn de beleidsdoelen?

Deze regeling ondersteunt samen met de Wgiw en Bgiw de wijkgerichte aanpak in de gebouwde omgeving. Het doel van de Wgiw, het Bgiw en deze regeling is het bieden van een robuust wettelijk kader voor de wijkgerichte verduurzamingsopgave dat alle betrokkenen vooraf voldoende houvast, handelingsperspectief en rechtszekerheid biedt. Breder doel van deze regeling (en de wet en het besluit) is het verduurzamen van de warmtevoorziening in gebouwen en op die manier bij te dragen aan de reductie van de broeikasgasemissies en energieonafhankelijkheid van derden. Zo willen we klimaatverandering zoveel als mogelijk tegengaan en ons land leefbaar houden voor de toekomstige generaties. Bovendien zullen we als Nederland minder afhankelijk worden voor onze energielevering van derde landen en kan bij de inzet van de aanwijsbevoegdheid voor de overstap op collectieve warmte netcongestie in bepaalde situaties worden tegengegaan wat de woningbouwopgave ten goede komt.

b) Aan welke [duurzame ontwikkelingsdoelen \(sustainable development goals, SDG's\)](#) en [brede welvaartsuitkomsten](#) dragen de doelen bij?

De doelen dragen bij aan de volgende SDG's:

- Klimaatactie: Doel van deze regeling (en de wet en het besluit) is het verduurzamen van de warmtevoorziening in gebouwen en op die manier bij te dragen aan de reductie van de broeikasgasemissies en energieonafhankelijkheid van derden. Zo willen we klimaatverandering zoveel als mogelijk tegengaan en ons land leefbaar houden voor de toekomstige generaties.
- Betaalbare en duurzame energie: Door de overstap van (fossiel) aardgas op duurzame alternatieven wordt Nederland minder afhankelijk van energie uit het buitenland en geopolitieke spanningen die de prijzen bepalen.
- Duurzame steden en gemeenschappen: Door wijkgericht te verduurzamen kunnen ook andere sociale en fysieke opgaven worden aangepakt waaronder de aanpak van energiearmoede of de leefbaarheid van de wijk.
- Goede gezondheid en welzijn: slecht geïsoleerde, tochtige woningen kunnen een negatieve impact hebben op het binnenklimaat van gebouwen en daarmee de gezondheid van de bewoners of gebruikers. Door woningen te verduurzamen kan dit worden aangepakt.

Daarbij kan deze regeling, samen met de Wgiw en het Bgiw, bijdragen aan de brede welvaart. Door wijkgericht te verduurzamen en daarmee eventuele andere opgaven in de wijk ook direct aan te pakken kan dit bijdragen aan de gezondheid van de bewoners in de wijk, het verbeteren van de woonomgeving en het verbeteren van de kwaliteit van de leefomgeving.

3. Wat zijn opties om het doel te realiseren?

[Toelichting](#)

Hulpvragen

- a) Wat zijn kansrijke aangrijpingspunten om het doel te realiseren?

De wijkgerichte verduurzamingsopgave vraagt om een robuust wettelijk kader dat alle betrokkenen vooraf voldoende houvast, handelingsperspectief en rechtszekerheid biedt, als onderdeel van een breder pakket om de transitie te kunnen realiseren. Kern van het verduurzamingsbeleid in de gebouwde omgeving is dat er een mix van normering, beprijzing, financiering, subsidiëring en ondersteuning plaatsvindt. De Wgiw, het Bgiw en deze regeling zijn een onderdeel van normering en ondersteuning in deze mix. Door wijk voor wijk aan de slag te gaan, kunnen gemeenten samen met bewoners en gebouweigenaren een zorgvuldig proces doorlopen waarin een afweging wordt gemaakt over wat per wijk het beste warmtealternatief is en wanneer woningen en gebouwen niet langer met aardgas worden verwarmd. Wat die beste oplossing is, zal namelijk per wijk verschillen. Er is niet één alternatief voor aardgas. Op basis van de huidige zijn naar verwachting alle (typen) bronnen nodig om aan de toekomstige energievraag te kunnen voldoen met hernieuwbare energie. Een wijkgerichte aanpak levert daarbij in veel situaties voordelen op, door onder andere efficiëntie en opschaling. Daarbij wordt er bij een collectieve overstap op een andere infrastructuur geen dubbele infrastructuur in stand gehouden voor enkele achterblijvers. In de wijkaanpak stapt immers de overgrote meerderheid van de gebouweigenaren over op het duurzame alternatief. Indien een gasnet in stand zou worden gehouden voor enkele gebruikers die niet van het aardgas af willen, terwijl er een redelijk alternatief beschikbaar is, leidt dat tot hogere kosten voor de samenleving als geheel, en bovendien tot inefficiënt ruimtegebruik in de ondergrond.

- b) Wat zijn, gegeven de aangrijpingspunten, kansrijke beleidsopties?

De projecten van het Programma Aardgasvrije Wijken (PAW) hebben laten zien dat een wijkgerichte aanpak zonder robuust wettelijk kader niet toereikend is. Gemeenten zijn dan te afhankelijk van de vrijwillige deelname aan de verduurzaming waardoor het gasnet in stand gehouden (of zelfs helemaal vernieuwd) moet worden voor enkele achterblijvers en het alternatief voor alle bewoners – in het geval van een warmtenet – duurder wordt.

- c) Wat is de [beleidstheorie \(doelenboom\)](#) per kansrijke beleidsoptie?

De wijzigingen die met het Bgiw worden aangebracht in het Bkl vragen een nadere uitwerking. Binnen het stelsel van de Omgevingswet is het gebruikelijk dergelijk gedetailleerde voorschriften en rekenregels op te nemen in de Omgevingsregeling.

4. Wat zijn de gevolgen van de opties?

[Toelichting](#)

Hulpvragen

- a) Wat zijn de verwachte gevolgen per beleidsoptie?

De regeling vormt een uitwerking van de instructieregels uit het Bgiw en heeft daarmee met name gevolgen voor gemeenten. Zij zullen de regels in acht moeten nemen op het moment dat zij de aanwijsbevoegdheid inzetten.

De regeling vormt samen met de Wgiw en het Bgiw één pakket aan maatregelen in het kader van de wijkgerichte aanpak. Het totaal aan deze regels heeft gevolgen voor mens, maatschappij en milieu. Dit is eerder al beschreven in de startnotities van de Wgiw en de Bgiw, maar zal voor de volledigheid hieronder herhaald worden:

Indien gemeenten gebruik maken van de instrumenten die worden geïntroduceerd in de Wgiw en het Bgiw zal dit inspanning vragen van burgers, instellingen en bedrijven. Ten eerste zal de gemeente een vorm van participatie moeten vormgeven bij het vaststellen van het warmteprogramma en kunnen burgers, instellingen en bedrijven daarin participeren. Bij het inzetten van de aanwijsbevoegdheid moeten gemeenten ook het omgevingsplan aanpassen. Het is wenselijk dat gemeenten bij het opstellen van de plannen voor de verduurzaming van een wijk rekening houden met de uitkomsten van een doenvermogenstoets, omdat deze gericht inzicht kan bieden in de werkbaarheid voor de bewoners en gebouweigenaren die het betreft. Ten tweede zal het daadwerkelijke besluit dat een wijk overgaat op een duurzaam alternatief veelal betekenen dat gebouweigenaren hun bouwwerk geschikt moeten maken voor dit duurzame alternatief of het gelijkwaardige duurzame alternatief dat zij zelf kiezen, zoals door isolatie. Voor instellingen en bedrijven geldt dit even zo. Daarnaast zullen bijvoorbeeld warmtebedrijven en netbeheerders waarschijnlijk aanpassingen moeten doen aan de infrastructuur om de duurzame warmtevoorziening mogelijk te maken.

De milieueffecten van de maatregelen zijn moeilijk in te schatten, aangezien de aanwijsbevoegdheid onderdeel uitmaakt van een groter beleidspakket. In de Klimaat- en Energieverkenning (KEV) 2021 beschrijft het PBL de verwachte toekomstige effecten van het klimaat- en energiebeleid in Nederland. Het PBL signaleert daarin dat de uitvoering van het beleidspakket aardgasvrije wijken is vertraagd. Het beleidspakket wijkgerichte aanpak bevat maatregelen gericht op financiering, wetgeving en bewonersparticipatie, evenals een aantal convenanten en ondersteunende maatregelen. PBL geeft aan dat een aantal cruciale elementen van dit beleidspakket echter nog in ontwikkeling is, of vertraging heeft opgelopen, zoals de wettelijke mogelijkheid om woningen af te sluiten van het aardgas. Doordat het beleidspakket nog niet gereed is, komt de geschatte CO₂-reductie op 0,5 tot 1,4 megaton in plaats van op 1,1 tot 2,4 megaton in 2030. De Wgiw en Bgiw zijn cruciale elementen van dit beleidspakket. Met een volledig beleidspakket wordt bijgedragen aan meer CO₂-reductie.

- b) Welke verplichte toetsen zijn van toepassing en wat zijn daarvan de uitkomsten (voor zover bekend)?

De Rgiw heeft gevolgen voor de uitvoerbaarheid voor gemeenten. Hiertoe wordt in opdracht van de VNG – en in samenwerking met het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties – een uitvoerbaarheidsonderzoek uitgevoerd.

5. Wat is de voorkeursoptie?

[Toelichting](#)

Hulpvragen

a) Wat is het voorstel?

Het wijzigen van de Omgevingsregeling om de volgende bepalingen toe te voegen:

- Het omrekenen van gebouwen naar woningequivalenten. Hierbij geldt dat 1 woning gelijkstaat aan 1 woningequivalent. Voor U-bouw geldt de formule: totale oppervlakte/130 = aantal woningequivalenten. In het warmteprogramma is na inwerkingtreding van het Bgiw verplicht voor gemeenten om bepaalde informatie uit te drukken in woningequivalenten.
- Het uitwerken van de instructieregels betaalbaarheid. Met name de wijze waarop de kosten en baten, genoemd in het Bgiw, berekend moeten worden. Voorbeelden zijn de investeringskosten, onderhoud- en gebruikskosten en financieringskosten.
- Een opsomming van de gebieden die vallen onder het Programma aardgasvrije wijken en Nieuwe Warmte Nu t.b.v. de mogelijkheid om bij het beëindigen van de gastoevoer in een wijk een termijn te hanteren van minder dan acht jaar. In die gebieden zijn al vorderingen gaande in de uitvoering om gebouwen over te laten stappen naar een duurzaam alternatief. De verwachting is dat het daarom voor die gebieden niet nodig is om een termijn te hanteren van ten minste acht jaar.

b) Hoe houdt het voorstel rekening met:

- [doeltreffendheid](#) en [doelmatigheid](#);
- uitvoerbaarheid voor alle relevante partijen (inclusief [doenvermogen](#), [regeldruk](#) en [handhaving](#));
- brede maatschappelijke impact?

De voorgenenomen regels in deze regeling met betrekking tot de woningequivalenten en de meet- en rekenvoorschriften geven duidelijkheid hoe er aan bepaalde zaken gerekend moet worden. Zo wordt duidelijk wat een woningequivalent inhoudt en hoeven gemeenten dit niet zelf te bedenken. Bovenal hebben veel gemeenten aangegeven moeite te hebben met wat betaalbaarheid inhoudt. Deze meet- en rekenvoorschriften geven duidelijk weer welke aspecten op welke manier moeten worden meegenomen door gemeenten. Het vergroot daarmee de uitvoerbaarheid van de regels uit het Bgiw.

c) Wat zijn de risico's en onzekerheden van dit voorstel?

De meet- en rekenvoorschriften kunnen verouderen en zullen dus consequent van een update worden voorzien.

d) Hoe ziet de voorgenenomen [monitoring en evaluatie](#) eruit?

In de Wgiw is erin voorzien dat de minister vijf jaar na inwerkingtreding van die wet aan de Staten-Generaal verslag doet over de doeltreffendheid en de effecten van de wet in de praktijk. Het Bgiw en deze regeling worden bij deze evaluatie betrokken.